

ΤΑ ΝΕΩΤΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Ἐν ἐσπερίδι τελευταίως γενομένη ἐν Παρισίοις παρὰ τῇ Κυρίᾳ Ἀδὰμ (Ιουλιέττη Λαμπέρ) ἐψάλλεσαν διάφορα δημώδη ᾠσματα ἑλληνικά, ὧν τοὺς ᾠχους συνήγαγε καὶ προσήρμωσεν ὁ κ. Bourgault-Ducoudray.

Ἡ Βελγικὴ *Ανεξαρτησία* ἐξέδωτο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἑκτακτον φύλλον περιέχον σκηνὰς καὶ εἰκόνας τοῦ χειμερινοῦ βίου. Ἐκαστος ἐκ τῶν διασημοτέρων Γάλλων λογογράφων, ὡς οἱ Theodore de Banville, Alphonse Daudet, Armand Silvestre, Georges Ohnet, André Theuriel κτλ., μετέσχον τῆς συντάξεως τοῦ βιβλίου, τὰς δὲ εἰκόνας αὐτοῦ ἐχάραξαν οἱ ἐπιτηδειότεροι ἐν Παρισίοις καλλιτέχναι. Τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦτο φυλλάδιον ἐπωλήθη συγχρόνως ἐν Παρισίοις καὶ Βρυξέλλαις, ἀντὶ πεντήκοντα μόνον λεπτῶν.

Ἐν Παρισίοις ἐπ' ἐσχάτων συνέστη Ἀκαδημία ὀδοντοϊατρικὴ (15, Rue Vignon), ἐν ᾗ καθ' ἑκάστην συνωθεῖται μέγα πλῆθος ἐπιστημόνων, παρακολουθούντων τὰ πειράματα τοῦ νεωστὶ ἐφευρεθέντος συστήματος ἀντικαταστάσεως βεβλαμμένων ὀδόντων. Τὸ θαυμάσιον τοῦτο σύστημα ἀντικαθιστᾷ, ὡς γράφουσι τὰ γαλλικὰ φύλλα, τοὺς ἀπολεσθέντας ὀδόντας χωρὶς νὰ εἰσπράγῃ ψευδεῖς. Εἶνε ἀληθὴς τις τρίτη ὀδοντοφυΐα.

Ἡ θέσις, ἐν ᾗ θέλει ὀριστικῶς στηθῇ ἡ προτομὴ τοῦ μεγάλου Γάλλου ζωγράφου Εὐγενίου Δελακροά προσδιωρίσθη ἤδη παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ συστάσεως ἐπιτροπῆς, εἶνε δὲ αὕτη ἡ μεγάλη ἐκ πλατάνων δανδρυστοιχία, ἡ μονήρης καὶ σκιερὰ, ἡ ἄγουσα ἀπὸ τοῦ Λουξεμβούργου εἰς τὸ νέον θερμοκήπιον τῶν πορτοκαλλεῶν. Τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον περὶσκευάζει ὁ γλύπτῃς Dalon, συναποτελεῖται ἐκ τῆς προτομῆς τοῦ μεγάλου ζωγράφου, ἄνωθεν ὑψηλοῦ στυλοβάτου, παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ ὁποίου ἡ Δικαιοσύνη, φερομένη ἐπὶ τῶν πτερύγων τοῦ Χρόνου, κατὰθίεται στέφανον ἐπευφημοῦντος τοῦ Πνεύματος τῶν καλῶν τεχνῶν.

Πολύς τελευταῖον γίνεται λόγος ἐν τῷ γαλλικῷ τύπῳ περὶ τοῦ Sargognan de Brazza, ὅστις ἀπελθὼν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1883, ἐπανῆλθεν ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ, ἐξερευνήσας τὸ Κογκό, τὴν μεμακρυσμένην ταύτην χώραν τοῦ Βασιλέως Μαρκῶ. Ἐκτακτοὶ τιμαὶ ἀπεδόθησαν εἰς τὸν ἀκάματον ἐπιστήμονα ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Ὁρλεάνς παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων διαφόρων Γεωγραφικῶν ἐταιριῶν καὶ τοῦ γαλλικοῦ τύπου, παρισταμένου καὶ ἐπευφημοῦντος ἀπείρου πλήθους ἐνδιαφερομένων καὶ περιέργων. Ὁ Brazza εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῇ δυτικῇ Ἀφρικῇ γαλλικῆς ἀποστολῆς, κατορθώσας μετὰ πολλὰ ἔτη ἀκαταπονήτου ἐργασίας νὰ εἰσαγάγῃ ποῖόν τινα πολιτισμὸν ἐν τῇ ἀγρίᾳ ἐκείνῃ καὶ μεμακρυσμένη χώρᾳ. Ἀνέπτυξεν ὅπως δῆποτε τὸ ἐμπόριον, καθιέρωσεν εἰδὸς τι ἀστυνομίας, κατωρθώθη νὰ περιέληθῶσιν εἰ ἄγριοι ἐκεῖνοι ὁμοιόμορφόν τινα στολήν καὶ νὰ λάβωσιν ὅπλα τέλεια. Κατὰ τὸν Brazza ὁ πρόχειρος οὗτος στρατὸς εἶναι ὁ καλλίτερος ἐκ τῶν ἀποικιακῶν, ὑπόσχεται δὲ ἐν ἀνάγκῃ ὅτι δύναται ἐντὸς μικροῦ νὰ συγκαλέσῃ χιλίους ἄνδρας ἐμπειροπολέμους καὶ ἐτοίμους νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι πανταχοῦ.

Εἰδικὴ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐξυπηρέτησιν φιλοanthρωπικοῦ σκοποῦ, κατηρτίσθη ἐν Παρισίῳ ἐν ὁδῷ de Seze. Ἡ ἔκθεσις περιλαμβάνει πλέον τῶν ἑκατὸν ἔργων ζωγραφικῆς τῶν γνωστοτέρων Εὐρωπαϊῶν καλλιτεχνῶν. Διςκρίνονται μετὰξὺ ἄλλων αἱ θαλάσσιαι σκηναὶ καὶ τὰ ὁλλανδικὰ τοπία τοῦ Jongkind, ἡ σκοποβολὴ καὶ ἡ ἐξηγησμένη θάλασσα τοῦ Servin, ὁ κατατρώγων Ἀραβὰ Λέων τοῦ Δελακροά, ἡ Νεκρὰ πόλις τοῦ Cazin.

Μετὰ τὸ ἄγαλμα, τὸ ὁποῖον τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Tours ἀπεφάσισε κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον νὰ ἐγείρῃ εἰς τὸν πατέρα τῆς νεωτέρας μυθιστορίας Βαλζάκ, νέον ἀνδριάντα αὐτοῦ μελετᾷ ἡ ἐν Παρισίῳ Ἐταιρία τῶν Λογίων. Ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς συνεδριάσεων ἔλαβεν τῇ προτάσει τοῦ Emmanuel Gonzalès τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις :

Συνέστη γενικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Emile Augier. Συγχρόνως δὲ καὶ πάντε ἕτεροι, ἡ μὲν ὅπως παρὰσκευάσῃ θεατρικὰς πράξεις, ἡ δὲ ὅπως προῖῃ εἰς ἐκδοσιν τεύχους περιέχοντος τὰ ἀριστουργήματα τοῦ μεγάλου συγγραφέως, ἡ τρίτῃ ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς καταλληλοτέρας διὰ τὸν ἀνδριάντα θέσεως, ἡ ἄλλη ἵνα ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀναγκαῖον μάρμαρον ἢ τὸν χαλκόν, καὶ ἡ τελευταία διὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῶν καλλίστων καλλιτεχνῶν.

Οὕτως ἡ Γαλλία τελεῖ συγχρόνως εἰς δύο αὐτῆς πόλεις περιφανῆ φόρον τιμῆς εἰς ἓνα ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας ἐξερευνητῶν.

Τὴν 19 Νοεμβρίου ἐτέλεσε τὴν ὀγδοηκονταετηρίδα τοῦ ὁ διάσημος τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ καὶ τῆς τοῦ Παναμᾶ πρωτεργάτης Φερδινάνδος Δὲ Λεσσέψ. Ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν σωμμάτων, οἱ δικαστότεροι πολιτικοὶ καὶ δημοσιογράφοι μετέβησαν νὰ συγχαρῶσι τῷ μεγαλειπιδούλῳ γέροντι, ἢ νὰ ἐγγράψωσιν εἰς ἐπίτηδες ἐκτεθειμένον βιβλίον τὰ ὀνόματά των.

Ὁ δὲ Λεσσέψ, ἀφοῦ ἐπικνηγύρισεν ἐν Παρισίῳ τὴν ὀγδοηκονταετηρίδα τοῦ, ἀπῆλθεν ἵνα ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἔργα τῆς τομῆς τοῦ ἱσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναχωρήσεως ταύτης ὁ γαλλικὸς τύπος συζητεῖ καὶ ἐκ τῶν συζητήσεων τούτων πληροφορούμεθα ὅτι μόλις μετὰ τρία ἔτη, ἂν μὴ μετὰ πλείοτερον ἔτι χρόνον, θὰ ᾔνε ἀποπερτωμένον τὸ μέγα τοῦτο ἔργον.

Ὑπὲρ ἐγέρσεως μνημείου τοῦ γνωστοῦ ναυάρχου Κουρμπὲ κατεβλήθησαν τὰ ἐξῆς ποσά· παρὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ 10,000 φρ. παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ 36,000 φρ., καὶ παρὰ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς 14,910.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐκ πάντων τῶν πεπολισμένων ἐθνῶν, ἡ Γαλλία πρώτη τὴν ὑπὲρ παν ἄλλο ἔθνος γεραίρει τὴν μνήμην τῶν ὅπως δῆποτε κλεισάντων τὸ ὄνομά της.

Νεαὶ μεγάλαι αἵθουσαι κατηρτίσθησαν καὶ προσεχῶς ἐγκαινίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Καλῶν τεχνῶν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Τροκαδερώ. Αἱ αἵθουσαι αὗται εἰσὶ προωρισμέναι διὰ τὰ γλυπτικὰ ἔργα τοῦ 12' καὶ 11' αἰῶνος.

Ἡ μία ἐξ αὐτῶν θὰ περιλάβῃ, ἐκτὸς βιβλιοθήκης ἱστορικῶν μνημείων, τὰς πρωτοτύπους εἰκόνας τοῦ Violet-Leduc, θὰ κοσμηθῇ δὲ διὰ τῶν προτομῶν τοῦ Βιτέ, Μεριμέ, Ερρίκου Μαρτέν, Βίκτωρος Οὐγκώ, Κισερᾶ καὶ Σωμεράρ.

Ἡ Ναθαλία-Ζαΐρα Μάρτελ, ἡ γνωστὴ εἰς τὸν θεατρικὸν κόσμον ὑπὸ

τὸ κύριόν της ὄνομα Mme Nathalie, περιβόητος ἄλλοτε ἡθοποιὸς τῆς Comedie Française, ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 69 ἐτῶν. Γεννηθεῖσα τῷ 1816 ἀνῆλθε τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Porte Saint-Antoine 16ετῆς μόλις. Κατόπιν ἀνεφάνη ὡς κωμωδὸς ἄμα καὶ χορεύτρια ἐπὶ τοῦ Θεάτρου Folies Dramatiques. Ενθουοῦνται ὅτι ἡ ἐπιτυχία της ὡς χορευτρίας ἤγειρε τὸν φθόνον τῶν συγχρόνων συνκαδέλων της. Μετὰ τὰς πρώτας ταύτας ἐπιτυχίας ἡ Ναθαλία διῆλθε πλείστον θεάτρων σκηνάς, τοῦ Gymnase, Palais Royal, Vaudeville, ἀπῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν, καὶ μόλις τέλος τὸ 1849 προσελήφθη εἰς τὴν Comedie Française, τῆς ὑποίας ὠνομάσθη ἐταῖρος τῷ 1852. Εἰδικῶς ὑπεδύετο τὸ πρόσωπον τῶν φιλαρέσκων, τῶν εὐγενῶν μητέρων. Αναφέρειται μάλιστα ὅτι ἰδίως ἐγένετο γνωστὴ ὡς Κυρία Guerin, ὡς δεσποινὶς Seiglière καὶ Κυρία Ἀνδρέ. Δὲν ἦτο μεγάλη καλλιτέχνης, ἀλλὰ καλλιτέχνης πρώτης τάξεως. Ἴδου ἡ τελευταία περὶ αὐτῆς λέξις τῆς κριτικῆς τῆς πατρίδος της. Τῆς Comedie Française ἡ Ναθαλία ἀπισύρθη ὀριστικῶς τῷ 1876, καταλιποῦσα τὴν θέσιν της εἰς τὴν Παυλίαν Granger, ἥτις ἰδίως διακρίνεται εἰς τὴν ὑπόδυσιν προσώπων ὑπηρετριῶν τῶν κωμωδιῶν τοῦ Μολιέρου.

Νέον ἔργον τοῦ συγγραφέως τοῦ Severo Torelli, Φρανσουά Corré, παρίστανται κατ' αὐτὰς ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Odeon, οἱ Jacobites. Ἐκ τῶν πράξεων τοῦ νέου δράματος ἡ Γ' καὶ ἡ Ε' περὶ γάγον μεγίστην ἐντύπωσιν, κατ' αὐτὰς δὲ διακρίνεται ἡ δεσποινὶς Weber, ἥτις τὸ πρῶτον ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς γαλλικῆς σκηνῆς.

Τὸ δράμα τοῦτο τοῦ Corré, τὸ ὅποῖον, ἀποτελούμενον ἐκ πέντε πράξεων, ἀνάγεται εἰς τὸ 1745 καὶ 1746, ἔχει τὴν σκηνὴν του ἐν Σκωτίᾳ καὶ πρωταγωνιστὰς, γέροντα τυφλὸν πατέρα καὶ τὴν κόρην του. Περιγράφει δὲ διὰ ζωηρῶν χρωμάτων τὰ ἡμιάγρια τῆς Σκωτίας ἡθῆ, τὸν εὐτυχῆ πατριαρχικὸν βίον καὶ τὰ ἀφελῆ αὐτοῦ ἔθιμα. Ὁ Corré αὐτὸς εἶπεν εἰς τινὰ δημοσιογράφον φίλον του ὅτι τὸ νέον τοῦτο ἔργον ἔγραψε παρὰ τὴν πολυφλοισβὸν ἀκτὴν, ὡς μόνην ἔχων ἐπασχόλησιν τὸν ἐπὶ τῶν βράχων πάταγον τῶν κυμάτων.

Ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῷ παρισινῷ θεάτρῳ Porte Saint-Martin ἐδίδασκεν ἡ Σάρα Βερνάρ τὴν Marion Delorme τοῦ ἀθανάτου V. Hugo, διερμηνεύουσα θαυμασίως τὸν δύσκολον τῆς βασιλίσσης ἐκείνης χαρακτῆρα.

Ὁ ἐν Παρισίοις ἐκδότης Calman Levy ἐξέδωκε τελευταῖον νέον ἔρ-

γον τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως Ἐρνέστου Ρενάν, ὁ Ἀρχιερεὺς τῆς Νενῆ ἐπιγραφόμενον. Ἡ Νενῆ, καθ' οὗς χρόνους ὁ Ρωμόλος ἐκτίζε τὴν Ρώμην, ἦτο τόπος καθιερωμένος εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀρτέμιδος, νησιδίον ἐν τῷ μέσῳ λίμνης περικειμένης εἰς τὰ τεῖχη τῆς Ἀλβας Λόγκας, καὶ ἐφ' οὗ πάντες οἱ λαοὶ τοῦ Λατίου προσέφερον θυσίας. Ὁ ἥρως τοῦ Ρενάν, Ἀρχιερεὺς Ἀντίτιος, θελήσας νὰ καταρρίψῃ τὴν παλαιὰν βάρβαρον συνήθειαν τοῦ νὰ ἀνακαμδάνῃ τὸ ὕψιστον ἐν τῷ νηῷ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιερατεύειν ἐκεῖνον ἐκ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ἱερέων ὅστις ἤθελε κατορθώσῃ νὰ φονεύσῃ τὸν προκάτοχον, ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον δεινῆς ἐναντίον αὐτοῦ συνωμοσίας, ἀφ' ἧς ἔσωσεν αὐτὸν ἡ γενναία πρόνοια τῆς Καρμίττας, ἥτις ἐκτελοῦσα ἐν τῷ νηῷ τῆς Νενῆ χρέη Σιδύλλης, τὸν ἠγάπησε. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Ρενάν ἐπαινεῖται ὡς ἐνέχον συγκινητικωτάτης καὶ πλήρης δράσεως σκηναίης.

Πᾶσαι αἱ παρισιναὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν ὡς ἐπικείμενον τὸν γάμον τοῦ πεφημισμένου ὀξυφώνου Νικολίνη μετὰ τῆς Ἀδελίνης Πάτη. Ἀλλ' ὁ γάμος οὗτος δὲν δύναται νὰ συντελεσθῇ πρὸ τῆς 16ης Μαΐου 1886, διότι, ἀφοῦ ἡ Πάτη ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ συζύγου τῆς Μαρκησίου de Caux τὸ διαζύγιον τὴν 16 Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους, δὲν δύναται νὰ συζευχθῇ, κατὰ τὸν περὶ διαζυγίου Νόμον, πρὸ τῆς παρελεύσεως 10 μηνῶν ἀπὸ τῆς ῥήξεως τοῦ πρώτου γάμου.

Τὸ μυστήριον θὰ τελεσθῇ εἰς τὴν ἐπαυλιν τῆς Πάτη ἐν Craig-I-Noth, ἐνθα ἡ διάσημος καλλιτέχνης σκοπὸν ἔχει ν' ἀποσυρθῇ, ὅταν μετὰ τινος ἔτη λήξωσι αἱ ἀπέναντι τῶν μεγάλων τοῦ κόσμου θεάτρων υποχρεώσεις τῆς.

Ἐν τῷ μεγάρῳ Drouot ἐν Παριείοις ἐξετέθησαν εἰς πώλησιν αὐτόγραφα τῶν ἐπιστῆμων ἀνδρῶν τοῦ 16' αἰῶνος. Ἐν τῇ παρεδύξῳ ταύτῃ ἄγορᾳ τὰ ὀλιγώτερον τιμηθέντα χειρόγραφα ἦσαν τοῦ Θιέρς, τοῦ Mac-Mahon καὶ τοῦ Grevy. Αὐτόγραφον τοῦ Βαλζάκ ἠγοράσθη 200 φράγκα, ἐπιστολὴ τοῦ Σατωβριάν, ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1831, 77 φράγκα, ὁμοιον τοῦ Λαμαρτίνου 50 φράγκα, χειρόγραφον τοῦ Ἀλφρέδου Μυσπέ 140, συλλογὴ τῶν ποιημάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά, υἱοῦ, 400!

Ἐκ τοῦ ἑξῆς παρατιθεμένου χαριστάτου ἀποσπάσματος θ' ἀνομιολογήσῃ ὁ ἀνγνωστὴς ὅτι ἡ τιμὴ δὲν ἦτο λίαν ὑπερβάλλουσα:

Qui jamais aurait dit, excepté Dieu lui seul?

Que cette jeune femme, avec sa robe blanche,